

STŘEDA 5. ČERVENCE 1995

STŘEDA

V.

Vocilka je Kašpárkův mytický přítel. Přichází neočekávaně a odchází nepoznán. Při cestě na planetku Chrudim předává Kašpárkovi laserový supermeč, který významně zasáhne do dalšího děje.

Galaktický Ottův slovník

Planetka Chrudim před námi a za zády střílející vesmírná flotila. Nijak příjemná záležitost. Přistál jsem tvrdě poblíž jednoho z kráterů. Přístroje hlásili, že atmosféra je v pořádku, jenom sdělovali, že je tu malinko víc bláznovství ve vzduchu, než by mělo být.

Vylezli jsme ven a rozhlédli se. Na jednom z kráterů stála perníková chaloupka. Dali jsme si trochu toho perníku a vlezli dovnitř. Za stolem tam seděla podivná Marioneta, ke které se vesele hlásil Kašpárek. Měla vykulené oči a dost prostinký pohled v nich. I vodící lanka byla nějak podivně popletená. Objasnil nám to až Kašpárek poté, co se přestali objímat: "Vocilka-vesmírný učitel."

Posadili jsme se a Vocilka nám nabídl trochu toho Jeníčka a Mařenky k jídlu, co tu zapomněla Baba Ježibaba. Po dlouhém půstu to bylo skutečně vynikající. Potom jsme seděli a vedli dlouhé řeči. Vocilka se ukázal vášnivým sokratovcem a pořád jel po Kašpárkovi. Mě to bylo jedno, neboť jsem tam měl Kleiu.

Potom jsme se konečně vzpamatovali z toho perníku a měli se k odchodu. Zvláště dojemně se loučil Vocilka s Kašpárkem:

"Mám pro tebe dar. Tohle je ztracený laserový supermeč z minulých časů první války s čarodějnicí. Vezmi si ho a vyzkoušej."

Vocilka podal Kašpárkovi jakýsi váleček. Ten ho vzal do ruky. Z válečku vytryskl laserový proud-ostří meče. Uvnitř světelného proudu fosforeskovala písmena Coca cola to je ono.

"Teď, Kašpárku, zavři oči a zkus se trefit do tohoto míčku. Jestli v tobě je velký "Duch vesmírného chaosu dělení federace" dokážeš to."

Kašpárek zavřel oči a mávl mečem. Míček dál vesele poletoval vzduchem, zato Kleia už nebude potřebovat novou trvalou - na hlavě má teď dokonalý hebký trávniček. Ale vypadá pořád skvěle. S touhle superzbraní do dokážeme.

Vocilka si ulehčeně oddychl a rozpustil se do nějaké jiné dimenze časoprostoru. připomínal teď buďto láhev rumu nebo značku Czech quality. Vypadli jsme ven a zdrhali směrem k megapolis Chrudim, která se tyčila před námi.

O DEVÍTI MĚSÍČCÍCH PIKI (SLOVENSKO)

O tohle představení jsme se v redakci pohádali. Myslím, že o blbost (jelikož jsem se taky pohádal a měl jsem pravdu, že). Rád bych si představil - nebo ne, rád bych věděl, co za postoji některých z nás vězí - rád bych věděl, kdybych mohl. Někteří vytýkali představení, že bylo naturalistické. Ale v čem? Asi v prostředcích. Ale dovedeme si představit něco alegoričtějšího pro vyjádření těhotenství než buben s hodinovým kalendářem a glóblem Světa? Mírou stylizace a tím, jak fungoval, připomínal přece orloj a taky byl orloj! Orloj devíti měsíců, o kterých se rodičům často nechce mluvit - z rozpaků, nenapadne je, a někdy - ruku na srdce - z důvodu zaneprázdněnosti. Natož, aby některá maminka s tatínkem byli natolik vynalézaví a vyrobili buben. V tom nám - nebo ne mně, ale těm, kteří jsou v té situaci a měli by tu látku nějak pojmout a interpretovat svým dětem - tak těm to představení prokazuje neocenitelnou službu. Takže na otázku, zda bych opravdu byl takový a svým dětem takové představení povolil, musím odpovědět: Nepovolil, poslal bych je na ně, vzal je tam. Nebál bych se, že se dítě příliš dozví. Jenom bych se smířil s tím, že bude prostě vědět víc a lépe než já v jeho věku. Scénu vyšetření lékařem nepovažuji za naturalistickou. To bych o tom nesměl nic vědět dosud. Lékař sáhne do bubnu a provádí vyšetření tam. Sezná, že dítě, peřina i košť jsou na svém místě a mamince vystaví těhotenský průkaz. Nebojím se, že děti budou mít o ženském lékaři představu přibližně takovou jako já mám o veterináři. K představení musím pochopitelně říci, že herečka zvládla svou úlohu obratně a hlavně k nám byla upřímná, což je při našem většinovém věku úctyhodné. Ucta a radost tedy jsou pocity, jež ve mně převládají. Mohl jsem se znovu dovídat, jako by to bylo poprvé - díky jazyku, kterým inscenace mluví - díky tomu, že jsem to všechno přijímal v tu chvíli jako na jiném světě. Děkuju za tento svět.

Petr Vydra

Šifle obárum news

DIVADLO KARLA PIPPICHA

Středa
5.července
17 a 20 hodin
KAPKA Plzeň
V. Dyk, D. Jandová
KRYSAŘ
Pro diváky od 12 let

Středa
5.července
22 hodin
HUDEBNÍ DIVADLO Svitavy
M.Šefrna na motivy B.Němcové
BAJAJA
Pro diváky od 4 let

MALÁ SCÉNA DIVADLA K. PIPPICHA

Středa
5.července
10 a 16 hodin
ZUŠ ŽEROTÍN Olomouc
J. Thurber, I. Němečková
TŘINÁCTERY HODINY
Pro diváky od 12 let

Středa
5.července
14hodin
C SVITAVY
C. Sandburg, B.+ K.Šefrnovi
BLÁHOVÉ POHÁDKY
Pro diváky od 9 let

LOUTKOVÉ DIVADLO

Středa
5. července
14 hodin
DUHA Polná
J. Čapek, P.Vaněk, J.Smejkalová
O PEJSKOVI A KOČÍČCE
Pro diváky od 4 let

Středa
5. července
10 a 18 hodin
ZUŠ Žamberk
O. Hejná, O. Strnadová
TULÁK DOMEČEK
Pro diváky od 4 let

ZUŠ Děčín
G. Ruck - Pauqetová, J. Štrbová
**KDYŽ SEDÍ MĚSÍC
NA STŘEŠE**

Zítra :

15 - 18 hodin
LOUTKÁŘSKÁ POUŤ

15 - 15.30
DIVADLO KARLA PIPPICHA
NATIURMORTAS STILIUJE ...
Vaiku - Muzikins - Teatras -
Studija, Vilnius Litva
průvod od divadla do Městského parku
Loutkářská pouť
Oficiální závěr přehlídky
Překvapení v Modré hvězdě

EE

Vzkaz

Soubory, postřehli jsme už několikrát zvláštní rozpačitost ve vašem projevu. Nenechávejte se znejistit tím, že představení, které normálně hrajete dětem, musíte odehrát před dospělým publikem. Zdá se nám, jako kdybyste spěchali. Hledáte ve svých představeních záchytné body, kterými byste mohli najít vztah s "dospělým" divákem. Nečiňte to. Chytré chrudimské publikum si rádo hraje a pokud si ho získáte nasazením a energií, bude se radovat z představení jako děti. A potom se klidně můžete zeptat Luděčka Richtorovic, jestli dneska nezlobil ve školce...

(Za správný postřeh děkujeme Honzovi Bornovi)

Jaroslav Jr. Stuchlík

Divadlo Continuo - Mrakavy

Kdy...? Předevčirem (protože dneska, kdy toto píšu, je včera, kdy jsem to napsal... takhle: dneska je den potom, kdy k Vám takto mluvíme - my, tady, máme teprv úterý)... tak tedy předevčirem v noci u nás v redakci členové divadla Continuo vylosovali výherce z luštitelů křížovky a kvízů a - jelikož na tomtéž patře jako jsme my, je i jeviště - plynule přešli zahrát Mrakavy. Jenom nám ještě řekli, co to Mrakavy vlastně jsou, což je - jak jsem se dozvěděl - informace pro mnohé podstatná. Mrakavy je pocitové slovo (ten pocit je melancholie a trochu sentiment) něco mezi mraky a mlhou. A Mrakavy je představení, které přitahuje čistotou látky i zpracování. Alchymisté, kteří mají své dílo neustále na ohni, nám ukazují, co zjistili a vlastně stále zjišťují - o nás... o sobě (ačkoli pro věc samu nejsou důležité, nevypadají, nezdají se). To je situace lidí, které vidíme na jevišti, jejich téma. Ne to, o čem hrají. To, o čem hrají, je o lásce a smrti. O jejich ceně vůči absolutnu i této chvíli, v kalkulu kupeckých počtů i citu, ve vojenské strategii i ve vnímání člověka... odvedence... vojáka. O tom všem - a nejen o tom - tři lidé na jevišti bubnují, hrají sebou i loutkami, zpívají. My s nimi nocujeme ve vojenském ležení. Je před útokem, někteří jej nepřežijí, zbývá několik hodin, než začne svítat. Ty čtyři či pět hodin, které zbývají, je strašně moc, ale už se nevyplatí jít spát. O velký kus světa dál si dvě babky myslí a říkají svoje o chlapci, který doma zanechal svou milou... Druhá část představení jakoby se stávala esejem na tu první. Její tempo se zvolňuje a konec znamená spíš otázku. Bude ten muž schopen nabídnout Paní Smrti, až si přijde pro jeho ženu, svůj život? Napadne ho to? Ale taky mnohé další, podle toho kdo, který divák, se ptá.

Představení - mimo to že samo má atmosféru zapamatovatelnou celým tělem - je strukturováno jednotlivými scénami, které - každá má svůj charakter a postavy, jež tu vystupují, svůj rytmus. Není snad v celé hře místo, kde by tomu tak nebylo. Nic tu nekončí pod stolem, nýbrž - jak bych to řekl? - ve mně (a to ještě ne jednou provždy, jelikož i tam... i tady to pracuje - ale tím se nebudu zabývat, neboť o tom ještě

nemohu mít žádné zprávy).

Přijímám tedy ty lidi, co jsem je předevčirem (!) viděl, tak jak se mi jeví: jako kumštýře, kteří odněkud vystoupili (odněkud... není to ani mlha, ale ani to nejsou mraky) a já s nimi můžu něco prožít a dovědět se.

Petr Vydra

Většina Šifle je pro dospělé, tak teď něco pro děti:

Malinkatá pohádečka O būvolátku

Bylo jedno telátko. Chtělo si taky hrát s většími býčky, kteří už si mezi sebou říkali "ty vole", ale oni mu vždycky utekli. A z dálky se mu pak posmívali: "Bů, bū, běž si za mámou, bū, vole!" Až jednou se na ně telátko naštvalo a odešlo do prerie.

No a protože v prerii se o sebe muselo postarat samo, stalo se velkým a silným zvířetem a říká se mu - būvol.

Pavla

"POHLAZENÍ ČLOVĚKU..."

Potřebujete něco sehnat, zařídit, udělat, opravit, povzbudit, pohladit, občerstvit a nevím, co ještě? Je zde na Loutkářské Chrudimi jedna skromná, ale neuvěřitelně řemeslem nadšená firma, kterou vede srdcem a citem její majitel, božský František Rýdl.

Milý pane Františku, děkujeme takto srdcem za všechny, které jste svou laskavostí oslovil.

kamarádi z Kroměříže

Kolegové ze "strojárny",

ani nevím, jak jste dopadli s těmi pozdními příchody (doufám, že dobře).

Třeba vás potěší zjištění, že jinde je taky leccos. U nás na "zemědělce" je to sice prima, dokonce oproti jiným létům teče teplá voda (hurá!), ale včera a dnes byl pracovní den, a tak nám hned ráno pustili zedníci v přízemí sbíječky a nevím co ještě. Dnes ráno to bylo přesně v 6.12 hodin. Vydržela jsem do devíti. Teď se utěšuji tím, že zítra a pozítří je svátek. Tak tuhý kapitalismus zase nemáme, tak to snad už bude dobré.

pa

Luštovka

Tajenka: Brokát, princ z pohádky. Výhercem je Kateřina Plesníková.

Kvíz

Správná odpověď: 1c, 2a, 3b. Výhercem je V. Pytlík.

Kouzelný kouzlení

POZOR !!! Pohov. Tak fajn. Dnes, ve středu 5.července 1995 ve 24.00 hodin, bude se ve známém podniku s názvem Modrá hvězda předvádět iluzionistické předvádění. Kdo znáte hlavního a jediného protagonistu Krtka, víte, že je nač se těšit. Cenné předměty zanechte na bezpečných místech, protože David Copperfield je proti němu břídlil.

Bodie

Inzerát

Malé divadlo hledá pro doplnění svého souboru elévku loutkoherečku pro sezónu 95 - 96. Informace u ředitelky Ivany Příbylové, Hradební 18, 370 01 České Budějovice, tel. 038/550 60.

Dnes si pošmáknete na hovězí polévce a kne-dlu-vepřu-zelu. K večeři bude oblíbený loutkářský guláš.

PO
Pořadí

Hodinu u zmrzliny a džusu strávili porotci v cukrárně a radili se velice.

Cikánské princezny - Strípek Plzeň

Představení má ucelený tvar, příběh je dobře vystaven. Dobrá hra s loutkou, přesná bez chyb. Hudba fungovala ve spojení s příběhem. Upřímné sdělení tématu a kvalitní precizní vypracování tuto inscenaci staví na roveň profesionálních představení. Porotě se to celkově líbilo.

Malý Alenáš - AŤSI Hradec Králové

Otázka je, co je to slovo na jevišti, práce s textem. Co je hra a hravost? Porotě naopak připadala celá věc toporná, nekomunikativní a beze vztahu k sobě. Není to ani o radostech ze hry. Příliš ilustrativní, nebyla využita krása jazyka a dramatické kouzlo I. Vyskočila.

Skákavá princezna - Podivíni Podivín

Parodie? Divadlo na divadle? Není to důsledné. Porota se radila a radila a nevěděla si rady. Dělalí si snad z diváků legraci?

Cesta do Ertepelska - Vhlavědrát Praha

Inszenace slabá na nápady, absence hravosti. Scénář - blábol nemající ani hlavu ani patu, nic dramatického. Nebyly vytvořeny žádné vztahy. Nemá žádný tvar.

Hodnocení krajských porot :

Ivan Vyskočil: Malý Alenáš Soubor "AŤSI", ZUŠ Na Střezině, Hradec Králové Polákova dramatizace vychází z původního textu Ivana Vyskočila. Zjednodušuje jej však a soustřeďuje se na příběh Malého Alenáše jako správce snů, který za pomoci Doktora Pusínka a ostatních Snů napraví darebného Sna Libuši Josefa, při zachování Vyskočilova jazyka, jeho myšlení a jeho způsobu obrazné hry se slovy a asociacemi. V podání souboru "AŤSI" realizují celý příběh studenti - 2 chlapi a 5 dívek - živě, s malou marionetou Alenáše, na prázdném jevišti se zadním, uprostřed děleným černým závěsem, který má ve hře své opodstatnění a stává se základní podmínkou realizace. Ve hře je využíván v úvodu hry a pak v divadelně velmi působivém obraze při nahlížení do světa Ferdinanda Fuchse. Příběh je inscenován pomocí jednoduchých scénických prostředků - dvou nafukovacích matrací - které jsou ve hře podle potřeb významově

proměňovány a podporují tak záměr tvořivé hry na jevišti. Při tomto způsobu závisí úspěch hry hlavně na herním projevu všech aktérů. Nutno přiznat, že se jim styl předlohy daří přiměřeně rozvíjet jednáním a také díky dobrému obsazení hlavních rolí obou Snů a Alenáše. Jmenovitě Zdeněk Tesař v roli Doktora Pusínka je stěžejní postavou inscenace. Obrazové rozvíjení příběhu se tu děje stylem společné hry. Pokud převládne radost ze hry, pak humor Vyskočilův tu plyne lehce, zábavně a hravě, přesně v duchu autora. Stává se však, že tento atribut tvořivé hry nezazní ve všech místech inscenace, nebo i v různých představeních, se stejnou silou. Pak ale řada vtipně navržených situací stále udržuje zábavnou rovinu příběhu, jeho posloupnost i sdělnost. Závěrečné poslání hry z napravení hříšníka vyplývá přirozeně a ze situací hry. Herci až na malé výjimky čistě a významově mluví a přirozeně jednají se vztahem k příběhu, situacím i k loutce Alenáše. I když jsou možná v realizaci ještě rezervy ve větší invenci, je i takto provedené představení příjemnou, zábavnou a zajímavou výpovědí o aktivitě soubor, která diváka potěší a optimisticky naladí.

Zapsal J. Merta.

Loutkářský soubor PODIVÍNI Podivín Ladislav Dvorský SKÁKAVÁ PRINCEZNA Porota Třebíčského loutkářského jara navrhuje do širšího výběru na LCH 1995 představení Skákavé princezny Ladislava Dvorského v provedení Loutkářského souboru Podivíni z Podivína. Tento zatím stále ještě se spíše učící soubor se objevil před dvěma lety na LCH svými "lelky" mimo oficiální program - před rokem už v oficiálním programu vlastní verzi Doktora Bolíto. Podkladem letošní inscenace je v Loutkáři zveřejněná úprava Skákavé princezny posluchači KL DAMU. Tato úprava děj zhušťuje a ozvláštňuje epickou formou střídající vyprávění s dialogem. Vypravěčská část rozdělená mezi všechny vystupující herce by pak měla sloužit nejen k posunu děje či komentáři - ale i k naznačení individuálních vztahů k situaci, postavě, vztahům herců navzájem, případně příběhu jako celku. Tuto část hry se podivínským zatím nedaří výrazněji naplnit. Hru začínají konstatováním, že jde o zkoušku na budoucí představení, tento možná určující prvek pak v průběhu další hry však nenaplní - nevyužívají. Ke hře zvolili jakousi zvětšenou formu dvouručního maňase. Tyto loutky herci nezakryté vodí ve volném prostoru, ve kterém prostředí naznačuje pouze nízký praktikábl a vlastní těla účinkujících. Všichni neustále hru svých partnerů sledují, ať jsou či nejsou bezprostředně v akci. Loutky ovládají pěkně, rytmicky a výrazně. Hezky také zpívají za přítomnosti "autorské" kytary. Slabší mluvený projev některých z šestičlenného kolektivu herců ovlivňuje nezkušenost a krajové mluvní návyky. Základním pocitem ze hry Podivínů je nakažlivá radostnost a bezprostřednost. Jejich představení působí nechtěně, svobodně, jakoby si je právě v daném okamžiku vymýšleli. Rozhodně nemá podobu dobře secvičeného strojeku/byť v dobrém smyslu tohoto slova/, má nejednou nedosta-

Jméno:

tek v rytmu - nicméně svým rysem hravého naivismu je schopno zaujmout a dýchnout pohodou. To je i hlavní důvod tohoto návrhu poroty.

Porota: Mirko Matoušek, Zora Matoušková, Jiří Pitr.

Loutkové divadlo STŘÍPEK Plzeň I. Faitlová: CI-KÁNSKÉ PRINCEZNY

Inscenace souboru STŘÍPEK má stylově čistý, koncizní a dotažený tvar. Vychází z původního, dobře zpracovaného scénáře, který autorka napsala na motivy romských pohádek. Stejně vyrovnané a na vysoké úrovni provedené jsou i další složky inscenace - funkční a esteticky působivá výprava, původní hudba a kvalitní herecké a pěvecké výkony. Pro všechny tyto kvality doporučuje porota tuto inscenaci k přímému postupu na LCH 95. Porota: Vlasta Polednová, Sylva Šimáčková, Tomáš Dvořák.

SAMI ZA SEBE

Tři zlaté vlasy Děda Vševěda - Kejklíř Bořivoj

Je to neuvěřitelné, ale ono se jim podařilo dostat do 45 minut, které představení trvá, celou Erbenovu pohádku, včetně Plaváckovy dlouhé cesty za Dědem Vševědem, a divák se přitom ani na chvíli nenudil. Bylo se totiž na co koukat. Překvapivé nápady se střídaly jeden za druhým. Zajímavě řešený byl třeba převozník, například král se stal dokonalým padouchem, perfektně byla připravena situace se žábou na prameni a hadem v kořenech stromu. Jinými slovy: viděli jsme spojení scény se spoustou scénických překvapení, dobře připravený konflikt, který pomohl vybudovat zajímavé postavy. A k tomu všemu připočítejme skvělý humor (díků za něj) a obrovské nasazení, které zářilo z jeviště.

Neuvěřitelně zaplněná Malá scéna se prostě skvěle bavila a mně se teď dobře o tomto představení píše, protože se v něm hodně dělalo!

Jaroslav Jr. Stuchlík

Něco je jinak

Léčitel Pfaiffer se soudí s TV Nova. Milióny televizních diváků jsou ochuzeny o jeho "léčitelské a šamanské" umění. Jak otřesné! Ale proč o tom píší?

Neustále na Chrudimí diskutujeme o divadle, o tom jak se dělá, jak funguje jevištní akce, muzika, dramaturgie, text, no prostě jak se divadlo dělá. Často je zmiňovaná i energie, která musí prosakovat z jeviště k divákovi. Něco éterického a vlastně slovy neuchopitelného.

Když včera vstoupili na jeviště lidičky ze Svitavského Céčka, stalo se něco zvláštního: proudila do mě pozitivní léčivá energie. A já pak přišel do redakce a řekl, že o představení nemohu psát. Možná, že bych i věděl, jak ho pojmenovat a uchopit recenzí, ale nechci. A ostatní redaktoři řekli, že nemohou také. "Pohled a možná něco přeskočí..."

Oči. Sixtinská madona a několik dalších obrazů má

zvláštní optický efekt, že když ji sledujete z jakéhokoli místa, dívá se očima na vás. Mám pocit, že oči lidiček na jevišti, patřily jenom mně. Jenže ten pocit měli všichni lidé v redakci.

Napsat o představení se pak odhodlal vlastně nečlen redakce, který se s nimi potkal poprvé.

Takže, ať se klidně s TV Nova soudí všichni léčitelé, ale ti, kdož skutečně mají energii k léčení, jsou tady, mezi námi na Chrudimí. A jsou i všude tam, kde je dobré divadlo. Něco je jinak.

Jaroslav Jr. Stuchlík

("Já nevím, co mám k tomu Céčku napsat. To snad ani nejde, k něčemu takovému něco psát, to se musí vidět!" zoufal si Martin v redakci. Nakonec přece sedl a napsal.)

C Svitavy

Bláhové pohádky

Tak a je to tady, moji přátelé redaktoři mně donutili napsat recenzi, protože sami nemohou, prý jsou k Céčku citově vázáni.

Z tohoto představení odchází člověk s krásným pocitem klidu na duši.

Jak řekl Jarda, už při prvních tónech úvodní písničky, má člověk slzy na krajíčku.

Šefrnovci nám předvedli nádherné divadlo, na které se dá jít i víckrát, krásné písničky probouzející jeden velký úsměv a my v hledišti včetně dětí jsme seděli a ani nedutali.

Šefrňáci, díky za krásný úvod do dnešního odpoledne.

Martin

PES

KAPKA Plzeň

Klasická předloha již mnohokrát zpracovaná, která nabízí vícero témat. Nás zajímala především Dykova moudrost a jazyk. Jaká láska má šanci obstát a jaký by měl být člověk, aby ji uhájil v okolním světě. A jací jsme a budeme my? To je v současné době pro nás otázka velmi aktuální.

O souboru:

parta mladých lidí, která má společný zájem o divadlo, literaturu a vše kolem toho. Je nám 212 let. Název KAPKA vznikl v našich mladých letech a nyní se nám nezdá být dost výstižný. Rádi bychom se přejmenovali na Gotta (latinský překlad), ale asi se to neujme. Soubor se skládá z pěti pohledných dívek, pěti rodu mužského a jedné vedoucí. Scházíme se spolu asi tak šest let, je nám spolu fajn a proto "děláme" umění (vážené umění), ale neberte nás příliš vážně. Domníváme se, že zanikneme, až nás nebude bavit hrát seniorské divadlo.

Chrudimští kadeti

Ludkovi "výzkumníci" referuji

Protože v jedenapůl hodině nelze s dětmi probrat všechna představení, dali jsme dnes dětem vybrat: Křesadlo, Cikánské princezny, Kocour v botách, Cesta do Ertepelska. Vyhrály Cikánské princezny. Jednoznačně. Představení jsme vnímali zrakem, sluchem a čichem. Pach ohně k tomu pro všechny velmi patřil. Silný hudební plán se zapsal do podvědomí ve své plné dvojznačnosti. Děti si vybavují písničky jako spíš rychlé, ale i pomalé. Menší holčičky jako spíš smutné, ale starší kluci naopak. Barevné dojmy si můžete prohlédnout opět ve foyeru divadla.

Téma: Bylo to do jisté míry o nespravedlnosti - princezny za to nemohly. Ale že se královna provinila, je bez debat. Trochu jsme se neshodli, zda se věštba zcela naplnila - zda postavy zvrátily osud nebo zda se s ním vyrovnaly nápravou následků. Také nám chvíli trvalo, než jsme zjistili, že Oriáš byl zlý i hodný, protože byl spravedlivý, i když vlastně za všechno mohl. A nejednoznačnosti se nevyhnula ani čarodějnice - byla zlá, ale přitom pomáhala radami. Tedy od začátku do konce a ve všech rovinách vycítěná a přijatá stejná poetika.

Víte že ... (aneb námět k rozjímání nad dětskými obrazy ve foyeru, malovali jsme abstraktně dojmy z pohádky)

- černá nemusí být vždycky zlo, zvláště má-li takovou barvu noc
- zlo lze namalovat třeba hnědě
- oheň voní fialově
- děti kolem 5-ti let si velmi přesně pamatují barvy kostýmů, rekvizit, dekorací.

Zkuste si: někdy po představení - třeba i mimo Chrudim - s dětmi kreslit, hodně se dozvíte, zkuste někdy po představní kreslit sami, bez dětí - třeba se také hodně dozvíte.

Protože se dětem nechtělo mluvit o právě zhlédnutém Ertepelsku, zkoušeli jsme si se staršími přehrát nejdůležitější výjev z Kocoura v botách. Objevili jsme vrcholy dva - rozdělování majetku a proměny lidožrouta v myš.

Mladší děti si odhlasovaly Křesadlo, a tak si můžete prohlédnout i jejich obrázky tří nejdůležitějších míst v představení.

K výtvarnému zpracování loutek jedna citace (holčička): - A můžu toho psa nakreslit normálního? K Cestě do Ertepelska se možná ještě zítra vrátíme, dnes se do ní dětem opravdu nechtělo.

D.O. L.H.

C - Inscenační seminář "Stavba kosočtverce" - lektor Marek Bečka

Pracují na textech zapomenutého českého básníka nonsensové poezie T.R.Fielda.

Miluji dveře, protože je v nich pláč i smích. Dveře jsou scénický čtverec, kdo do nich vejde, je herec.... Všichni, kdo vešli do tohoto semináře, se stali herci a

tvůrci zároveň. Dveře vedou do světa i ze světa. Je v nich dramatické napětí... To se snaží vytvářet s výběrem několika Fieldových básní. Přiblížení života a díla T.R. Fielda, jeho zvláštního pohledu na svět. Semináristi sami postavu básníka postavili do role pozorovatele, nemožné, by všechno sám prožil. Jak to nakonec dopadne, se ještě neví.někdy se jich až lekám, že se každé chvíle rozletí a vejde host samá kost a řekne dost!...Výsledkem by měla být inscenace a sami ještě nevědí, zda i vystoupením na pouti. Malá ukázka, na čem pracovali zrovna včera:

Hrací hodiny -Táta hlava rodiny koupil hrací hodiny.

Koupil ty hodiny hrací nám harantům pro legraci.

Když nám jednou dohrály, hned jsme nějak zestárli.

V hodinách to hrká, táta natáh brka.

Volno

Tentokrát se na diskuzi spalo. Tedy spali dva. Pes, kterému byly naše problémy evidentně naprosto jedno. Občas pak spal i náš redaktor Radek Elhota, který byl, narodil od psa, unavený z jiných věcí. A hádejte z kterých?! (nápověda = je to modré a v noci to svítí). A diskuze byla tentokrát místy deformovaná, ale o tom až na závěr. Okruh témat byl velmi široký a tak musím opět zjednodušovat.

1. Cesta do Ertepelska - většinou se nezdálo, že by v tomto případě byla důkladně vykonána dramaturgická práce, byla vytýkána nesrozumitelnost obsahu a minimum jednání dramatickou akcí.

Problémem, který byl nastolen v souvislosti s touto inscenací, se stala otázka: Co je to vlastně divadelní hudba a jakou má funkci? Představení totiž modelově předvádělo okamžiky, kdy písnička "divadelně funguje", i kdy naopak je brzdou představení. Zkonstatováno bylo, že nelze dát univerzální návod k tomu, jak má divadelní muzika vypadat, ale že vždy musí platit, aby písnička nepřerušovala děj a aby se nestávala pouhou "vycpávkou" v místech, kde nevíme kudy kam. Většinou by tedy měla posouvat děj dopředu.

V závěru této části vykristalizoval další problém, který byl společný tomuto představení a inscenaci Malý Alenáš. Mluvílo se o převoditelnosti bytostně literárního textu, který je v podstatě založen na slovní ekvilibristice. Pouhé přenesení příběhu do inscenace se stává problémem, neboť tento příběh se pak většinou ukazuje "řídkým". Honza Borna použil pro správné řešení takového problému slovo "překlad", kdy se snažíme (a teď už je jedno jakým způsobem) nalézt to, co stojí za slovním textem. Hovořilo se v této části o specifiku divadla poezie.

Další část otevřel pan Matoušek, a to v souvislosti s Cikánskými princeznami. Ty samotné se dočkaly nadšeného přijetí, v podstatě bez výhrad. Pan Matoušek nastolil problém loutky. Tedy její technické stránky, vztahu k ní a k jejím klasickým formám. Trápí ho nedostatek uvědomění si důležitosti loutky. V závěru této části se mluvílo o tom, že určité "podcenění" loutky je možná zaviněno i dobově, kdy

po období Spejblů a Hurvínků v logickém odporu k v té době už manýristicky zprofanovanému typu divadla přišla zákonitá reakce zavržení, odporu a hledání jiného. Vlastně se tímto způsobem původní forma očisťuje od nánosu pochybné estetiky krásného a zákonitě se pak vrací znovuzrozena.

Těsně před závěrem se hovořilo o Skákavé princezně. Tématem byl pocit trapnosti, který se dostavil u některých diváků, a naopak potěšení z humoru, kterým se nadchli ostatní. Jakási "naivita" je skutečně pro tento soubor charakteristická a jím i vědomě využívána. Zdá se ale, že pro publikum, které je nezná, je prostě trapná. Zvláštní polarizace vnímání. Závěr byl, že v každém případě by se soubor nad tím měl zamyslet, protože z toho docela určitě nejde donekonečna těžit.

A v závěru se dostaneme na onu "deformaci." Navštívili nás totiž zástupci seminářů a hovořili o názorech a postřezích dětí. Děti Ludka Richtera byly označeny za "deformované." Uličníci. Vyznaří se v divadle snad lépe než táta.

Nicméně názory těch deformovaných (mají jich tam dokonce víc - ne Ludkových!!!). i těch "čistých", byly velice zajímavé.

Vyjadřovali své dojmy slovem i barvou. Ukázalo se, že ti nejmenší skutečně mají klapky, které použijí, když se jim představení nelíbí. Z takového představení si pak nepamatují nic. Favoritem jejich srdci se stal Drak z pohádky divadla Jitřenka, přičemž se snad chystají založit organizaci za jeho ochranu. Přesně vidí, že Čarodějnice státa vojákem v pohádce Křesadlo, byla státa bez důvodu a je to i jedna z příčin, proč pak vojáka vidí jako zlého.

I informace o tom, jak děti kreslí pohádky, jakými barvami je vyjadřují, byla nesmírně zajímavá. Bohužel, to se nedá popsat slovy (doporučuji pozornosti kresby ve vestibulu divadla a zvu vás na čtvrtetní diskuzi, kdy bude informace o dětech obsáhlejší).

A to je vše.

Jaroslav Jr. Stuchlík

CHRUPO

C Svítavy: Bláhové pohádky

- Kam na to ti Šefrňáci chodí?
- Kdyby ty písničky z různých svých her vydali na kazetě, tak budu první, kdo si ji koupí.
- Dokonalí - jako obvykle.
- Ta hudba a efekty vytvářejí atmosféru, která se zdá být pojátkem představení, protože je dobrá - přesto mi chyběla sdělnost.
- Letos se mi líbili. Zase přehlídka hudebních nástrojů, samozřejmě, ale i něco zahráli s loutkami.
- Oddychovka, ale pěkná.

ZUŠ Žamberk: Tulák domeček

- Takový něžňoučký, holčičí, roztomilý.
- Mně se líbilo, jak to bylo udělaný z krabice, stylem "vyrob si sám".

- To se mi moc líbilo. Ona to má vždycky takový čistounký. Tak si představuju divadlo pro mateřský školky, prostě to nejlepší z nejlepších, tímhleť su unešená.

ZUŠ Děčín: Když sedí měsíc na střeše

- Nevím, proč mě to nechytlo, bylo to hezký, ale... Já mám ráda pohádky o strašidlech... Já na to přijdu pozděj, v čem to bylo.
- Krásná hudba, to je hlavní kouzlo představení, jinak takový normální.
- Je to pro děti a ty by to určitě zaujalo.
- Má to takový jako upilovaný vrchol.
- Je to pro děti, který se bojí strašidel, a když to uvidí, tak se jich přestanou bát.

PIKI Pezinok: O devíti měsíčkách

(odposlechnuto)

- Mě by strašně zajímalo, jak na to děti reagují. Já si myslím, že skvěle, ale chtěl bych se přesvědčit.
 - Sama tohle odehrát, hmm... (pochvalné pokyvování)
 - Nemám slov.
 - Něco tak hezkýho se asi neuvidí.
 - To byl výkon, to bylo úžasné. Jsem nadšená.
 - Já jsem si vzpomněla na knížku "Přivítám snadno a rychle".
 - Viš, že se mi to docela líbilo? Akorát mě z toho bolely nohy. (Šimon, 4 roky)
 - Já jsem měl strach, že se tam bude přestřihovat pupěční šňůra.
- (V redakci se na toto téma rozpoutala bouřlivá diskuse zacházející až k přítomnosti otců u porodu.)

Chcete se potkat sami se sebou ?

KOMEDIANTI, KEJKLÍŘI, ŠAŠCI, MUZIKANTI, BAVIČI, KOUZELNÍCI I VY OSTATNÍ !!!!

Opravdu, ale opravdu, nevím, jak začít. Jaké zvolit zvolání a přimět Vás k tomu, abyste navštívili mě, coby koordinátora, a domluvili se, požadovali, vnucovali se, přeháněli, nabízeli se. Dnes máte poslední den, kdy můžete koordinátora zastihnout od 19.30 do 19.58 hodin v redakci Šifly ohárum. Neváhejte a přijďte. Přece nechcete, aby v městském parku nebylo na co koukat! Slunečné počasí je objednáno, tak nemusíte mít strach, že se rozmočíte. Koordinátor se těší na setkání s Vámi a bude Vás čekat s otevřenou náručí.

P.S.:

V Šifle ohárum číslo 4 ze dne 3.7.1995 si opravte: (a co vy ostatní běčka-háčka), háčko zaměňte za íčko. Děkuji.

Petr Mlád

FEMAD - festival a dílna divadla pro děti, je tu pro vás

FEMAD v Libici nad Cidlinou je místem pro setkání všech, kdo se zabývají divadlem pro děti. Ve dvou po sobě jdoucích zářijových víkendech svým návštěvníkům poskytuje nejen širokou škálu různorodých představení, ale také cenné poznatky o tom, jak děti divadlo vnímají, jak funguje komunikace mezi jevištěm a hledištěm. FEMAD je vlastně takovou malou výzkumnou institucí, v níž se skupinami dětského publika pracují psychologové a pedagogové, aby nám divadelníkům zprostředkovali hlubší poznání o možnostech působení divadla, jehož adresátem jsou děti, aby nám poopravili naše zažitá dospělá představa o tom, co je pro děti dobré a co ne, co mohou chápat a co ještě ne.

Informace o programu letošního ročníku FEMAD, který se udá 15.-17. a 22.-24. září, spolu s přihláškami a s informacemi o podmínkách účasti nás dospělých i našich dětí, naleznete v letáku při vstupu do divadla K. Pippicha.

Str.

RUCE VZHŮRU

Kolem 18. hodiny příběh do redakce Moty, rozhrnul kouř (kouřilo se z redaktorů a počítačů) a volal: "Všeho nechte a utíkejte honem do bejvalý redakce!" Poslušně jsme zahodili tužky a klávesnice. Stálo to za to. Dole bylo asi 40 lidí.

Několik z nich sedělo na něčem, co připomínalo prkýnko na maso s dlouhým držátkem, tukali do toho rukou v rytmu hudby a druhou rukou vodili poskakující lpanáčky. Občas někdo už si dost pohrál a zvedl rozzářená očka. V tu ránu se natáhlo několik rukou z davu a dychtivé hlasy volaly: "Já, já!" a vystřídali se.

Dnes odpoledne (tj. úterý) se konala přednáška. Pod tímto akademickým názvem se skrývalo vyprávění Petra Barana z THEATRE L'ILLUSION Montreal o tom, jak v Kanadě k tancujícímu panáčkovi a šestí přišel.

Takže, prosím vás, nerušte, běžte se vyčůrat a vůbec radši omezte látkovou výměnu a poslouchajte, jo?

"Jak jste vlastně objevil tenhle druh loutky?"

"Přes Indiány."

"?"

"A k Indiánům, v podstatě, nák jsem chodil s jednou Quebečankou, která mi

jako o tom poudala a kterou jsem si teda jako potom vzal, vlastně chodili jsme spolu v Praze na loutkářnu."

"Takže za vším hledej ženu."

"No jistě. Potom jsme dělali společně diplomku o Indiánech a ona v Kanadě hledala materiály, protože jsme si mysleli, že tyhle loutky jsou původem od Indiánů. Jenže v Bretani jsme narazili na člověka, který s těmito panáčky hrál a s Indiánama neměl nic společného. To znamenalo, že Indiáni padli a na jejich místo nastoupili dřevorubci z Quebecu. Pravda je ta-

ková, že si dřevorubecť sraabíci z kuchyně, kteří neměli svaly a pracovali tím pádem v kuchyni, vyřezávali tyhle panáčky a bavili jimi chlapy. A když se vraceli z lesů domů, brali loutky s sebou a hráli a tancovali s nima po hospodách. V té době církev tanec zakazovala, zkrátka neviděla ráda, jak se lidi berou za ruce a jsou prostě moc blízko u sebe. No a ten panák natruc tancoval.

"A nebylo to Kanadanům trochu líto, že se o jejich vlastně "národní" loutky zajímá člověk z úplně jiného kontinentu?"

"Né, když jsem přišel do rodiny a zeptal se na panáky, tak už seděl na židli a jel."

"Co začátky v Kanadě. Těžký? Lehký?"

"Těžký. Začínal jsem velice těžce, začínal jsem s Malým princem. Bylo to vlastně o holce, která si koupila panenku, a klukovi, který si opravoval letadlo."

"Hráli jste na DAMU, v Liberci na "Mateřince" a teď na Chrudimi. Co vás ještě kde čeká?"

"Tak ještě budem hrát tady jednou a pak už jenom mamince. Jsem tady měsíc a ještě jsem ji neviděl. A teď už musím fakt jít."

"Díky za rozhovor."

rozmlouvala Zdenka Volencová

Plíživá kulturní osvěta

Douglas Adams

STOPAŘŮV PRŮVODCE PO GALAXII RESTAURANT NA KONCI VESMÍRU

"Pozemšťané! Věnujte pozornost tomuto hlášení. Hovoří k vám Prostetník Vogon Jelc z Galaktického úřadu pro plánování hyperprostorové dopravy. Jak nepochybně víte, plány pro rozvoj okrajových oblastí Galaxie vyžadují vybudování nové hyperprostorové expresní dálnice, která má vést vaši sluneční soustavou. Vaše planeta je bohužel jedna z těch, které jsou určeny k demolici. Celá akce bude trvat necelé dvě pozemské minuty. Děkuji vám."

Ale

NEPROPADEJTE PANICE !

Pozemšťan Arthur Dent a mimozemšťan Ford Prefect se zachránili, aby nás mohli zavést do Restaurantu na konci vesmíru a seznámit s nepozemskou knihou vydanou mamutím nakladatelstvím v Malém medvědu s názvem Stopařův průvodce po Galaxii.

Tuto knihu potřebuje každý, kdo je chudý stopař a pokouší se shlédnout divy Vesmíru za míň než třicet altairských dolarů denně. Existuje jen ve formě mikroskopickeho elektrického komponentu (vypadá jako velká kalkulačka), protože kdyby vyšla v normální podobě, potřeboval by hvězdný stopař několik nepohodlně velkých budov, aby ji v nich mohl vláčet s sebou. Je to kniha nejen pozoruhodná, ale i velmi úspěšná - je úspěšnější než NEBESKÝ RÁDCE HOSPODYNĚK, jde na odbyt lépe než JEŠTĚ TŘÍPADESÁTERO, CO DĚLAT PŘI NULOVÉ GRA-

Jméno:

VITACI a je diskutovanější než trilogie filozofických trháků Úlona Kolufida KDE UDĚLAL PÁNBU CHYBU, VÝBĚR NEJVĚTŠÍCH BOŽÍCH OMYLŮ a CO JE VLASTNĚ TEN PÁNBU ZAC? Ač má mnoho mezer a spousta informací je pochybných nebo přinejmenším hodně nepřesných, má dvě nesporné výhody - je levný a na obálce má velký vlídný nápis : NEPROPADEJTE PANICE.

Považuji za svou povinnost upozornit zaryté aristokraty a osoby se sníženou schopností sebeovládání, že se jedná o knihu vpravdě šokující. Nejprve si uvědomíme, že jsme jen formy života vzešlé z opic a tak primitivní, že se dosud domníváme, že digitální hodinky jsou docela šikovný nápad. A komu to k sebevraždě nestačí, ten se dozví, že :

Na počátku byl stvořen vesmír. Spoustu tvorů to našťvalo a většinou se to považovalo za chybný krok. Mnohé rasy věří, že vesmír byl stvořen nějakým bohem. Jen Džatravartidové z Viltvodlu VI věří, že vesmír vysmrkla z nosu bytost zvaná Velký Zelený Křečopažout. Džatravartidové, kteří žijí v neustálém strachu, že jednou nastane to, co nazývají Příchodem velkého bílého kapesníku, jsou malí modří tvorové s více než padesáti rukama. Díky tomu jsou jedineční v dějinách vesmíru, protože vynalezli dřív intimspray než kolo. Takže vesmír zůstává hádanku, pro niž všichni neustále hledají vysvětlení. Jistá rasa hyperintelligentních pandimenzionálních bytostí si kdysi postavila obří počítač. Tento počítač nazvaný Země byl tak obrovský, že si ho často pletli s planetou - tohoto omylu se dopouštěli hlavně opicím podobní tvorové, kteří se potulovali po jeho povrchu a vůbec netušili, že jsou jen součástí programu obrovského počítače. Je to dost zvláštní, protože bez tohoto jednoduchého a samozřejmého poznatku nemohlo nic, co se kdy na Zemi událo, dávat sebemenší smysl. Těsně před okamžikem odečtení výsledku byla Země nečekaně demolována Vogony a naděje, že bude konečně nalezen smysl života, byla opět nenávratně ztracena.

Douglas N. Adams (1952) vystudoval angličtinu na St. John's College a živil se vším možným. Na počátku jeho slávy, v roce 1987, byl rozhlasový seriál BBC Stopařův průvodce po galaxii, následoval televizní seriál, který odvysílalo přes sto stanic jen ve Spojených státech, pak přišlo knižní vydání a překlady do tuctu jazyků světa. O mistrovský překlad se postarala Jana Hollanová.

Bodie

Vymysleli za vás

Vytrhnouti pero

(Fr. Pocchi: Soví hrad. Kvz 8.)

Vytrhnutí brku neprovede se na jevišti. Loutky zajdou na chvíli za kulisy, čímž se tento předpis opíše.

Uříznouti prst

(K. Vinařický: Jan Slepý. Va V 54)

Uříznutí prstu se pouze naznačuje pohyby loutky, neboť je to věc drobná, že nelze z obecnstva dobře postřehnouti, zda loutka všechny prsty má či ne, zvláště u ruky se sevřenou pěstí.

Vytáhnouti nůž a probodnouti ženu

(Jul. Slowacký: Balladyna. KČl 234-37)

Od nože prochází nitka sevřenou rukou mužovou. Nůž drží dosti pevně, aby snad nevyskočil dříve, než jej loutka uchopí. V daný okamžik napneme nitku od nože, ruka sjede na rukojeť. V ní musí být nějaká zarážka, aby celý nůž neproklouzl rukou loutky. Zarážkou může být třeba hřebíček bez špičky napříč rukojetí vražený. Ostří pak míří pod rukou, t.j. nit od nože vedeme ne od palce, nýbrž od malíku k palci a vzhůru. Potom pozdvihneme touto nití ruku do výše a naznačíme bodnutí. Tyto věci provádějme vždy poloobrácení od diváků, aby případný nezdar bodnutí byl zakryt.

Vzdouvající se moře

(Šmejkal: Kašpárek na vlnách Fantas oceánu.)

Jeviště je celé pokryto lehkou modrozelenou látkou, upevněnou v pozadí a při jednom boku na nízkém rámu. Vpředu je látka připíchnutá k podlaze. Jinak je na jevišti dosti volná. Při druhém boku stojí loutkář a volným koncem mává, jako když se látka vytřepává. Tím vznikají vlny, ženoucí se kupředu po celém jevišti. Podlaha však nesmí mít otvorů. Dojem je dokonalý.

Necičky na rozbouraném moři

Necičky jsou nesený po každé straně dvěma nitkami šikmo na oba boky jeviště. Aby se nevzdalovaly od vzdouvajícího se moře, upevníme kolem neciček širší pásek téže látky jako moře, který rozprostřeme po moři.

Komposice

Lepší hmotou na odlitky je sádra s přídavkem řídké papírové kaše. Při tom třeba papírovou kaši s klišovou vodou dříve řádně promíchat, než ji rozděláme se sádrrou. Papíru nesmí být příliš mnoho, neboť dlouho drží vlhko a sádra jen špatně do kousků papíru vniká. Odlitky tyto jen velmi pomalu schnou, jsou však neobyčejně pevné a lehčí sádrových.

Jinou hmotou je směs 2 dílů plavené křídly a 1 dílu jemných dřevěných pilin, kterou rozmícháme s řídkým klišem, aby hmota byla stejnoměrná a dosti hustá. Směs tato velmi pomalu schne a lze ji dobře odlévat do forem i prováděti prosté modelování. Také je možno vyňaté odlitky za čerstva (dokud neoschly) doplňovati různými přílepkami, měniti tvar nosu, brady, přidělati bradavice a pod. Po uschnutí se dobře hladí a maluje. Také lze pro větší pevnost a tuhost přimísiti při hnětení asi čtvrt dílu laku kopálového nebo v terpentýnu rozpuštěné kalafuny. Hmota tato je vhodná pouze pro výrobky drobnější.

X	Anglický	pytlákovy	Tajenka 1	X	surovina k	rubrika v	smysl	X	Tajenka2	apatie	nebýt	seknout
X	zápor	nástrahy		X	výrobě piva	Šifle		X			bos	
zavátka do				česká				zábrana				
polévky				přehrada								
mastnota				Rum.peníze				ohyb				
na polévce				mlad.kura				kolo bez k				
brašna						jho						
						inic.herce						
X	vak	kos.prostř.					úskok					bankrot
X		SPZ Hr.Kr.					zběhlost					
palič					angl.spisov						jm.Čapka	
					panimáma						mex.město	
správní						římsky 5		Shakesp.				
jednotka						Litoměřice		král				
baktérie				zdr.Eliška				malá oj				
				poh.kyvadla				snad				
X	nepohoda	zacházka							barva			
X		slov. oltář							šp.jed.délky			
hluk						SPZ Nové	Halt					Z flámu
						Zámky	řecký lék					kam?
evropský								úděl				
národ								řím. 1055				
nářečně			přítakání	sibírský	Tajenka 3							
otec				veletok	Bůh Slunce							
kemp						slackost				zkratka		
										dél. míry		
asijský						druh				citoslovce		
vozik						pepře				bolesti		

V tajence: Hra Jiřího Středy a Bohumila Sweigstila
Pomůcky: IAMA, TOESA

Kvizy

Co je to, když se řekne AKVAREL:

- vodní muž
- malba vodovými barvami
- zahraniční nealkoholický nápoj

Co je to, když se řekne FRESKA :

- mořská ryba
- kožešinové zvíře
- malba na omítce

Co je to, když se řekne GOBELÍN :

- Hitlerův ministr propagandy
- Shakespearovo divadlo
- utkaný obraz

Slavný obraz záhadně se usmívající ženy, Mona Lisa, namaloval kdo ?

- Leonardo Da Vinci
- Michelangelo Buonarrotti
- Sandro Botticelli

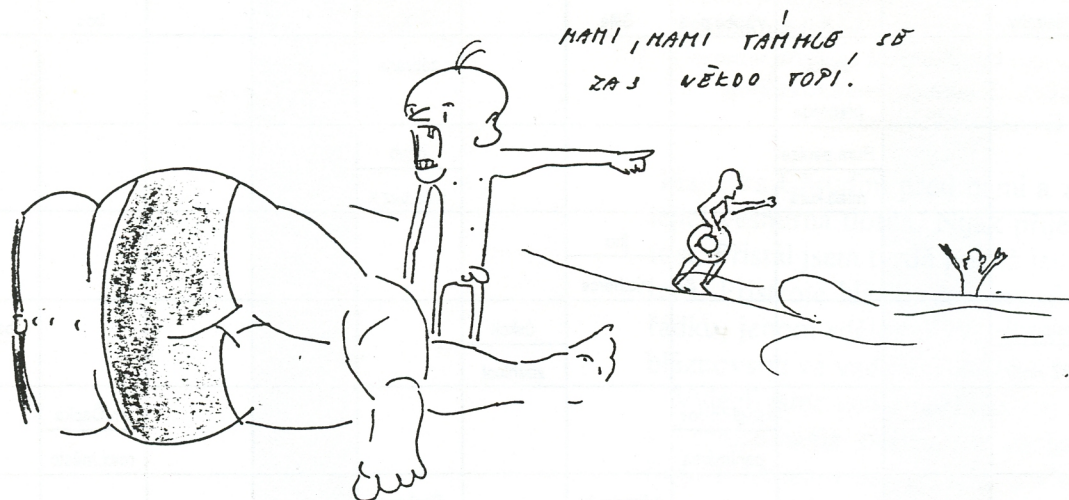
Kde se narodil loutkář Matěj Kopecký ?

- Libčany
- Vodňany
- Plzeň

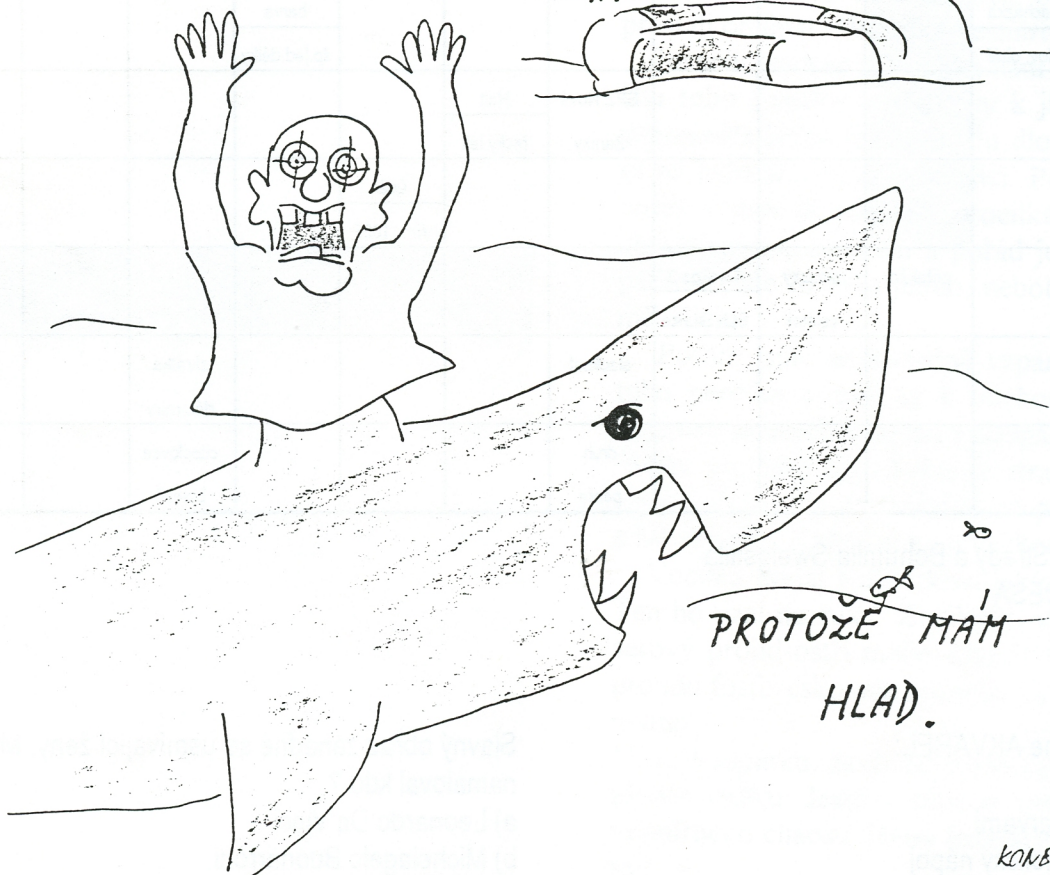
Kde se narodil duchovní otec Spejbla a Hurvínka - Josef Skupa ?

- Plzeň
- Strakonice
- Praha

3

ČLOVĚČE PROČ LEŽETE DO
VODY, KDYŽ NEVÍMÍTE
PLAVAT.

KONEC

KOMERČNÍ BANKA^{a.s.}

OFICIÁLNÍ PARTNER LOUČKÁŘSKÉ CHRUDIMĚ